ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ζημιώνουν ή ὠφελοῦν τὴν ἀγροτικὴν τάξιν;

ΤΟΥ κ. ΑΝΤ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς ἄρθρίδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς» ἡ «Ναυτεμπορική» τῶν Ἀθηνῶν, ἀναφερομένη εἰς πανελλήνιον αἴτημα τῶν ἐπαγγελματικῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τάξεων τῆς χώρας, ὅπως τὸ Κράτος παύση νὰ ἀναμιγνύεται μέσω τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων εἰς ἔργα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὄχι μόνον εὑρίσκει τὸ αἴτημά των δικαιότατον, ἀλλὰ σχολιάζουσα τοῦτο, καταφέρεται κατὰ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, θεωροῦσα τὰς ὀργανώσεις τῶν ἀγροτῶν ὡς ἐπιζημίους, τόσον διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀγρότας, ὅσον καὶ διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ ὅτι ἐκεῖνοι, δηθεν, ποὺ ὠφελοῦνται ἐκ τῆς λειτουργίας αὐτῶν εἶναι οἱ διοικοῦντες τούτους καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς «ἐξυπνοι». Ζητεῖ δὲ ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ τερματισθῇ τὸ κακὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ αἴτημα... ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ ὠργανωθέντος πανελληνίως θορύβου εἰς βάρος τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων ἐκ μέρους τῶν κατὰ τόπους ἐπαγγελματοεμπορικῶν τάξεων, δὲν χρειάζεται νὰ τὸν ἀναλύσωμεν ἡμεῖς.

Ὅσοι, ἐλάχιστοι. ἀπὸ τὰς τάξεις αὐτὰς θίγονται κατὰ κάποιο τρόπο εἰς τὰ ἐπαγγελματικά των συμφέροντα ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν Συνεταιρισμῶν, ἐνόμισαν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτυχαν ἐπὶ τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ ἐπιτύχουν μὲ τὴν σημερινὴν τοιαύτην. Καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν των αὐτὴν ξεσήκωσαν τὰς ὀργανώσεις ὅλων τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων πανελληνίως, ἀσχέτως ἐὰν ὅλαι αὐταὶ αἱ τάξεις ἔχουν ἢ ὄχι συμφέρον ἢ ζημιώνουν ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν συνεταιρισμῶν. Δὲν ἀντελήφθησαν ὅμως οἱ κύριοι αὐτοὶ τὸ νόημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κυβερνητικοῦ σχήματος ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Ἐθελοτυφλοῦντες, δὲν ἠθέλησαν νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ ἐργαζόμενος Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἰδίως ὁ ἀγρότης, στρέψας τὴν ψῆφόν του πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κέντρου, ἠθέλησε νὰ περιορίση ἀκόμη περισσότερον τὴν μέχρι χθὲς ἀκολουθουμένην τακτικὴν τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ προσοριζόμενα παρ' αὐτοῦ κέρδη ἐκ τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν κυρίως προϊόντων. Καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτὸς γίνεται αὐτομάτως μόνον μὲ τὴν συνύπαρξιν τῶν γεωργικῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων, ἀναμιγνυομένων καὶ τούτων εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς λειτουργίας καὶ ἀπασχολήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν κλάδων τῆς χώρας. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε, οὔτε ἐκ τοῦ Νόμου, οὔτε ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαίωμα προνομιακῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανικῆς κατεργασίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, πολὺ δὲ περισσότερον ἀπαγόρευσις τοιούτων ἐργασιῶν παρὰ τῶν ἰδίων τῶν ἀγροτῶν ἐμπορευομένων καὶ ἐπεξεργαζόντων πᾶν ὅ,τι παράγουν.

Ὁ θεσμὸς τῶν συνεταιρισμῶν εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ 1914 ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας προηγουμένως ἐλειτούργησεν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργῇ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ λοιπὰς χώρας τοῦ κόσμου. Πρόκειται περὶ οἰκονομικοῦ θεσμοῦ κατοχυρωθέντος διὰ τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν χώραν μας, διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου ἔπαυσε πλέον ἡ προηγουμένη μαύρη περίοδος τῆς ἀναρχουμένης οἰκονομίας, καθ' ἣν ὁ ἀγρότης μας ἦτο σκλάβος τοῦ οἱουδήποτε τυχαρπάστου ἐμπορίσκου τοῦ χωριοῦ, τοῦ μεγαλεμπόρου τῆς πόλεως καὶ τοῦ μεγαλοσχήμου μεγαλεμπόρου τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔξυπνου βιομηχάνου τῆς χώρας.

Οἱ συνεταιρισμοί μας μετὰ ἀγῶνας καὶ περιπετείας πέντε ὁλοκλήρων δεκαετηρίδων, κατόρθωσαν παρὰ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ διαβολὰς καὶ ἀντιδράσεις τοῦ ὠργανωμένου ἐμπορίου, νὰ παρουσιάσουν σήμερον μίαν ἀξιέπαινον, ζηλευτήν, νοικοκυρευμένην καὶ χρηστὴν διοικητικήν, ἐπαγγελματικὴν καὶ βιομηχανικὴν πρόοδον, ὥστε καὶ μόνον, αἱ φωναὶ καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῶν θιγομένων ἐλαχίστων ἰδιωτῶν νὰ εἶναι ἀρκεταὶ νὰ πείσουν τόσον τοὺς ἀγρότας, κυρίως αὐτούς, ὅσον τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν κυβέρνησιν, ὅτι αἱ συνεταιρικαὶ ὀργανώσεις προσφέρουν πράγματι ὑπηρεσίαν εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον, διότι, ἄλλως, ἐὰν δὲν προσέφερον, ἐὰν ἐζημίωνον τὸν ἀγρότην, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ «Ναυτεμπορική», δὲν θὰ ὑπῆρχε θέμα κἂν ὑπάρξεως των, οὐδὲ ζήτημα τοῦ νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς ἰδιώτας ἐμπόρους νὰ ζητοῦν διὰ Νόμου τὴν διάλυσίν των.

Θὰ ἀναφέρωμεν μερικὰ παραδείγματα, περιοριζόμενοι μόνον εἰς ὅσα ἀγροτικὰ προϊόντα ἀνεμίχθησαν ἐμπορικῶς καὶ βιομηχανικῶς οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν τῆς περιφερείας μας.

Πρῶτον. Εἰς τὰ κρασιά. Πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς μεγάλης οἰνοποιητικῆς βιομηχανικῆς μονάδος τῆς Ἑνώσεως, οἱ παραγωγοί μας ἐγένοντο ἀντικείμενον τῆς χειρίστης ἐκμεταλλεύσεως τῶν διαφόρων οἰνεμπόρων ἰδιωτῶν καὶ τῶν λειτουργούντων ἰδιωτικῶν οἰνοβιομηχανιῶν. Εἰς μεγάλας ἐσοδείας σταφυλῶν, τὰ σταφύλια ἔμεναν ἀζήτητα, ἀπάνω στὰ κλήματα, τῶν ἀγοραστῶν ἐμπόρων προσφερόντων διὰ τὴν ἀγοράν των τιμὴν ὅσην θὰ ἐκάλυπτε μέρος μόνον τῶν ἐξόδων τοῦ τρυγητοῦ. Ἀφ' ἧς ὅμως ἀνέμίχθη ἡ Ἕνωσις εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας τὸ σταφύλι εὑρῆκε τὴν διέξοδόν του καὶ τὴν τιμήν του. Νέαι ἀγοραὶ καταναλώσεως, κυρίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἠνοίχθησαν, οἱ δὲ παραγωγοί μας εὑρῆκαν τὸν προστάτην των στὴν ὀργάνωσίν των καὶ ἕνα γερὸ ἀποκούμπι σὲ περίπτωση ἐκβιασμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀγοραστῶν ἐμπόρων. Σήμερα αἱ ἰδιωτικαὶ οἰνοβιομηχανίαι περιμένουν τί τιμὴ θὰ δώσῃ ὡς προκαταβολὴν ἡ Ἕνωσις διὰ νὰ ρυθμίσουν καὶ αὐτοὶ ἀναλόγως τὴν τιμὴν ἀγορᾶς. Τί ἔχουν νὰ ἀπαντήσουν στὴν συνεταιριστικὴν αὐτὴν ἀνάμιξιν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανοποιήσεως τῶν σταφυλῶν οἱ κ. κ. ἐμποροβιομήχανοι; Βλάπτουν τοὺς παραγωγούς; Βλάπτουν τὴν κατανάλωσιν; Βλάπτουν τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου; Συμφέρει βεβαίως τοὺς ἰδιώτας νὰ παύσῃ νὰ ἀναμιγνύεται ἡ Ἕνωσις εἰς τὰς ἐργασίας αὐτὰς διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ παλαιὰ ἐποχὴ τῆς φτώχειας καὶ τῆς κακομοιριᾶς τῶν ἀγροτῶν μας. Δὲν συμφέρει ὅμως τοὺς ἀγρότας μας.

Δεύτερον. Τὰ Συνεταιρικὰ ἐλαιουργεῖα. Πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῶν προτύπων συγχρόνων μηχανοκινήτων ἐλαιουργείων, ἐζοῦσε ἡ ἐποχὴ τῶν χειροκινήτων ἰδιωτικῶν τοιούτων. Ἐκεῖ ἡ κλεψιά, ἡ ἀθλιότης, ἡ βρωμιὰ καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις εἶχε ριζωθῆ καὶ εἶχε γίνει γάγγραινα στὴν ὕπαιθρο. Μετὰ τὴν ἀνάμιξιν ὅμως τῶν Συνεταιρισμῶν εἰς τὴν ἵδρυσιν ἐλαιουργείων ἠναγκάσθησαν καὶ οἱ ἰδιῶται νὰ συγχρονισθοῦν καὶ συμμορφωθοῦν καὶ αὐτοὶ στὸν τρόπο εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων των, ὅπως καὶ οἱ Συνεταιρισμοί.

Τρίτον. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὰ συνεταιρικὰ τυροκομεῖα. μὲ τὴν συγκέντρωσι καὶ ἐμπορεία καὶ τῶν λοιπῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Παντοῦ ἡ ἀνάμιξις ἔστω καὶ μερική τῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων ἐπέφερε τὰ προσδοκώμενα ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν ἀποτελέσματα. Σὲ κάθε περίπτωσι ἠναγκάζοντο καὶ οἱ ἰδιῶται νὰ περιορίζουν τὰ κέρδητων καὶ νὰ συμμορφοῦνται μὲ τὴν τιμὴν ποὺ ἐπλήρωνε ἡ κατανάλωσις εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐὰν δὲν ἐπετεύχθη τὸ τέλειον, εἶναι διότι οἱ ἀγρόται μας, λόγω τῆς πνευματικῆς των κατωτερότητος, δὲν ἀντελήφθησαν ἀκόμη τὴν ἀξίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐν τῇ ὁλοκληρωμένῃ οἰκονομίᾳ του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ εἰς μηχανοποίησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Αὐτὴν τὴν ἀνάμιξιν προσπαθοῦν οἱ ζημιούμενοι ἰδιῶται νὰ παρουσιάσουν ὡς στρεφομένην κατὰ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῆς καταναλώσεως.

Οἱ ἀγρόται βεβαίως ἀκοῦνε αὐτὲς τὶς διαμαρτυρίες καὶ γελοῦν, ἀλλὰ ἔπρεπε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη νὰ κατατοπισθῇ μὲ τὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς καὶ νὰ μὴ πέφτῃ θῦμα τῶν φωνασκούντων καὶ κοπτομένων διὰ τὰ ἀτομικά των καὶ μόνον συμφέροντα ἰδιωτῶν ἐμπόρων.

Ἀλλοίμονον ἐὰν γίνουν δεκτὰ τὰ αἰτήματα τῶν θιγομένων ἰδιωτῶν. Καμμία ὅμως κυβέρνησις, πολὺ περισσότερον ἡ σημερινή, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ρίξῃ τὸν ἐργαζόμενον παραγωγικὸν κόσμον στὴν ἐξαθλίωσιν καὶ τὴ φτώχεια. παύουσα νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις στὸ θεάρεστο καὶ κοινωφελὲς ἔργον των. Διότι σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι ἡ ὕπαιθρος θὰ ἐρημωθῇ, ἀφοῦ κανένας ἀγρότης δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐργάζεται, νὰ παράγῃ καὶ ἀπὸ τὰ προϊόντα του νὰ ζοῦν πλούσια καὶ ἄνετα οἱ ὀλίγοι ἔξυπνοι τῶν πόλεων καὶ αὐτὸς νὰ μὴ μπορῇ νὰ χορτάσῃ οὔτε τὸ ψωμάκι.

ΑΝΤ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἑστία" Ἑρμοῦ 22

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἑστία" Ἑρμοῦ 22

ΤΗΝ 6ην ΙΟΥΝΙΟΥ λήγει ἡ προθεσμία.
Ἕλληνες Βιομήχανοι, Βιοτέχναι ἐπισπεύσατε τὴν δήλωσιν συμμετοχῆς σας εἰς τὴν

ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τηλεφωνήσατε :
Ἀθῆναι 230.959 (Μητροπόλεως 1)
Θεσσαλονίκη 22.377 καὶ 22.366

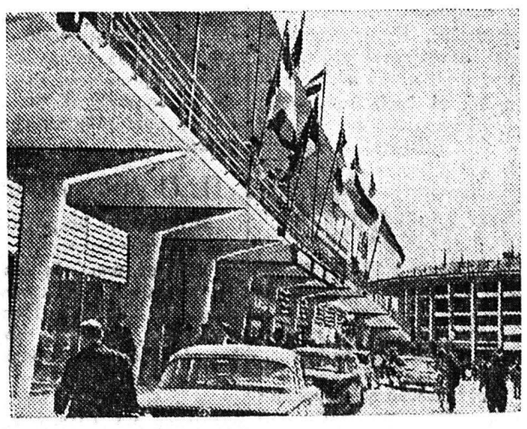

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΧΑΡΑ
μεταφερθὲν ἔναντι Παυλίδου σᾶς προσφέρει τὰ ἐκλεκτὰ εἴδη τοῦ MODELINO Ἀθηνῶν

ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΤΗΣ Δ)ΔΟΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

παρελήφθη ὁ ΣΑΚΚΟΣ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ, τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον κατὰ τῆς παχυσαρκίας. Δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται μεγάλη ἐλάττωσις βάρους σὲ σχετικῶς μικρὸ χρονικὸν διάστημα. Ταυτοχρόνως διὰ τῆς ἀποβολῆς ἀλάτων δρᾷ ἐπωφελῶς εἰς καταστάσεις ΙΣΧΥΑΛΓΙΑΣ, ΟΣΦΥΑΛΓΙΑΣ, ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ κλπ. Πολυκατοικία Ἀντωνοπούλου.
Μεσολογγίου 13

Crompton Parkinson ΑΓΓΛΙΑΣ
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ ΟΡΟΦΗΣ ΕΙΣ 3 ΜΕΓΕΘΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ-ΕΚΘΕΣΙΣ, ΚΑΤ/ΜΑΤΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ - ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛ. 37.14

ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΛΕΞ. Λ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ, ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΝ. ΚΡΑΤ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 17, ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63—10
Τετραετὴς ἐξάσκησις στὸ Παρίσι παρὰ τῷ καθηγητῇ GUTMANN στὴν πρώϊμο διάγνωσι τοῦ ἀρχομένου καρκίνου τοῦ στομάχου καὶ τῆς ἀρχομένης μετατροπῆς τοῦ ἕλκους εἰς καρκίνον.

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἑστία" Ἑρμοῦ 22

ΔΘΑΝ. ΜΑΛΛΙΩΡΗΣ & Σ^ΙΑ
Διαθέτομεν τὴν πιὸ μεγάλη συλλογή, στὰ ἐκλεκτὰ ὑφάσματα γιὰ θερινὰ κοστούμια, μαλλὶ ντακρὸν Ἀμερικῆς
ΣΤΕΡΕΑ, ΔΡΟΣΕΡΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΣΑΛΑΚΩΝΟΥΝ
Ἀγγλικά, ἑλληνικὰ σὲ μεγάλη συλλογή
ΜΑΛΛΙΩΡΗΣ & Σ^ΙΑ ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 66, ΠΑΤΡΑΙ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ
ΠΙΤΣΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ * 4 ΜΕΓΕΘΗ – 5 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΚΟΥΖΙΝΑΙ ΜΕ 4—3—2 ΕΣΤΙΑΣ—4 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94, ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΗΛ. 69-26

Ζοῦν περισσότερο ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἀθλητισμόν

ΛΕΒΕΡΚΟΥΖΕΝ. «Ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ρυθμίζεται ἐκ τῆς κυκλεφορίας αὐτοῦ» ἐδήλωσε προσφάτως ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν διεθνῆ Ὀλυμπιακὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ὁμοσπόνδου Γερμανίας, καθηγητὴς Γιόζεφ Νέκερ. Ὁ γνωστὸς νοσολόγος καὶ ἰατρὸς ἀθλητισμοῦ ὡμίλησεν εἰς ἰατρικὸν σεμινάριον ἀθλητισμοῦ, ὡς πρὸς τὰς συνεπείας αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐκ τῶν νεωτέρων γνώσεων τῆς ἰατρικῆς διὰ τὸν ἀθλητισμὸν καὶ διὰ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις εἰς ἄτομα πρεσβυτέρας ἡλικίας.

Ὡς ἐξήγησε ὁ καθηγητὴς Νέκερ, ὁ ἄνθρωπος φθάνει ἤδη κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος αὐτοῦ, εἰς τὸ ἀνώτατον ἡμεῖον τῆς σωματικῆς του ἱκανότητος. Κατόπιν τῆς ἡλικίας ταύτης. δὲν μειοῦται μόνον ἡ μυϊκὴ ἀντοχὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανότης ἐπιφορτώσεως τῆς καρδίας καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος. Κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος, ὁδηγεῖται ἤδη δι' ἑκάστου σφυγμικοῦ κτύπου, πολὺ ὀλιγώτερον ὀξυγόνον εἰς τὴν καρδίαν, κατὰ τὸ πεντηκοστόν δὲ ἔτος καὶ περαιτέρω, μειοῦται ἐπίσης καὶ τὸ βάρος τῆς καρδιάς. Καθίσταται ἐν τούτοις συγχρόνως. λόγω τῶν μεταβολῶν τῆς ἡλικίας, περισσότερον ἰσχυρὰ ἡ ἀντίστασις εἰς τὰ τοιχώματα τῶν ἀγγείων, εἰς τρόπον ὥστε ἐνῶ ἐλαττοῦνται οἱ μυῶνες, ἡ καρδία ἐμφανίζει μεγαλυτέραν ἀντοχήν.

Μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος— ὡς διηκρίνησεν ὁ καθηγητὴς Νέκερ—δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπιχειροῦνται ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα ὑπὸ μορφὴν διαρκοῦς ἀθλητισμοῦ. Δὲν συνίστωνται πλέον ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ἀπότομον καὶ μεγίστην ἐπιβάρυνσιν ὡς ποδόσφαιρον, ἐλαφρὸς ἀθλητισμός, καὶ ἀντισφαίρισις, διότι αὐξάνε εἰδικῶς ἡ φιλοδοξία εἰς ἄτομα μεγαλυτέρας ἡλικίας καὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως «ἔλθουν ἰσόπαλοι» μετὰ τῶν νέων, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐνέχεται ὁ κίνδυνος τῆς ὑπερφορτώσεως. Ὁ καθηγητὴς Νέκερ, προτείνει ὡς ἀντίμετρον, ὅλας τὰς μορφὰς ἀθλητισμοῦ, ὅπου ὑπάρχει μία σύμμετρος κόπωσις χωρὶς νὰ φθάνῃ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιβαρύνσεως: Τρέξιμο, ποδηλασία, κολύμβησις, κωπηλασία καὶ ἱππασία.

Ὁ μεγάλος εἰς ἡλικίαν ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἐπιδίδεται μόνον μὲ μέτρον εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ἀλλὰ καὶ νὰ καταβάλῃ κανονικῶς μίαν ὡρισμένην ἀπόδοσιν. Ἡ σωματικὴ κίνησις εἶναι τὸ μόνον μέσον διὰ τὴν προπόνησιν τῆς καρδιάς καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος.

Μόνον αὕτη ἐγγυᾶται ὅτι ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἡλικίαν, τὰ κυριώτερα ὄργανα διὰ τὴν ζωήν, εἶναι ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἀπόδοσις. Ὁ καθηγητὴς Νέκερ ὑπέδειξε τὸ γεγονὸς ὅτι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐπεδόθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶναι βιολογικῶς δέκα ἕως εἴκοσι τοῖς ἑκατὸ νεώτεροι. Ἔρευναι μεταξὺ ἀνεγνωρισμένων ἀθλητῶν εἰς διαφόρους χώρας. ἀπέδειξαν ὅτι οἱ χρονοδρόμοι, κωπηλάται καὶ ποδοσφαιριστάι, οἱ ὁποῖοι ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἀφοῦ τελειώσουν τὴν σταδιοδρομίαν των, παρουσιάζουν μίαν παράτασιν ζωῆς κατὰ πέντε ἕως ἑπτὰ ἔτη ἐκ τοῦ μέσου ὅρου ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅποιος παύει νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶπε τέλος ὁ καθηγητὴς Νέκερ, φθάνει μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα ἀντοχῆς τῆς καρδίας καὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅσον ἀφορᾷ τὴν μακροζωΐαν, εἰς τὸν μέσον ὅρον ζωῆς ἀτόμων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐπιδοθῆ ποτὲ των, εἴτε ἐλάχιστα εἰς τὸν ἀθλητισμόν.

ΠΕΤΕΡ ΚΛΑΙΝ

Η ΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
Ο ΔΗΜΙΟΣ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

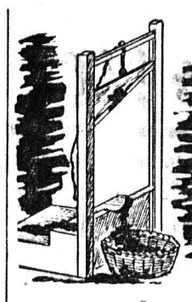

8ον

Καὶ ἀρχίζω μὲ τὸν ἀτυχῆ Μπορντιέ.

Ὁ Μπορντιέ, λοιπόν, ἠθοποιὸς τῶν Βαρφατέ, ἀγαπώμενος ἀπὸ τὸ κοινόν, λόγω τοῦ πρωτοτύπου καὶ τερπνοῦ παιξίματός του, ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ ὁποῖον ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῶν νομίμων ὀργάνων τοῦ Λουδοβίκου.

Ἡ Βαστίλλη ἐξεπέσῃ πέσει καὶ οἱ παραχρονοιοί παρεκίνουν τὰς πόλεις καὶ τὴν ὑπαιθρον χώραν νὰ ἀναστατώσουν ἕναν τίνα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ὑπάτων ἀρχῶν τοῦ Κράτους. Συνεπείᾳ τῶν παρακινήσεων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀκριβείας τοῦ ψωμιοῦ ἔγινε εἰς τὴν Ρουὲν ἕα σοβαρὸν ἐπαναστατικόν κίνημα καὶ ὁ Μπορντιέ, τὸν ὁποῖον καμμία ἰδιωτικήτου ὑπόθεσις δὲν ἐκάλεσεν εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, εὑρέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σταστάσαντος πλήθους, ἐξεγείρων καὶ διευθύνων αὐτό.

Τὸ ἀληθὲς ὅμως φαίνεται νὰ εἶναι, συμφώνως πρὸς ὅσα ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν σχετικῶς, ὅτι ὁ πραγματικὸς ὑποκινητὴς τοῦ κινήματοσ ἦτοῦνας πράκτωρ τοῦ δουκὸς τῆς Ὀρλεάνης, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος συνωμοτοῦσε κατὰ τοῦ Λουδοβίκου καὶ ἤθελε νὰ προκαλέσῃ διαφόρους ταραχὰς διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον.

Διὰ τὴν ἀτυχίαν ὅμως τοῦ ὀλιγώτερον εὐδυνωμένου συνωμότου, τοῦ Μπορντιέ, εὑρίσκετο τότε εἰς τὴν Ρουὲν τὸ σύνταγμα τῆς Ναβάρα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀκόμη διαφθαρῆ ἀπὸ τὰς ἐπαναστατικὰς ἰδέας, καὶ τὸ ὁποῖον, πειθαρχοῦν εἰς τὰς τυπικὰς ἀρχάς, δυσκόλως ἔπισε τοὺς σταστάσας καὶ συνέλαβε τοὺς ἀρχηγοὺς των.

Τὸ ἔγκλημα ἦτο αὐτόφωρον. Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς Νορμανδίας συνῆλθεν ἀμέσως καὶ τὴν ἰδίαν νύκτα, ὁ Μπορντιὲ ἐδικάσθη, κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ τῆς ἀγχόνης θάνατον καὶ ὡρίσθη νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν ἑπομένην τὸ πρωί, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τιμωρία του νὰ γίνῃ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ἡ ποινὴ αὐτὴ κατηγήθη, ὅπως εἶπα καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν πολλοὺς μῆνας κατόπιν, κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1791.

Μερικοὶ ὅμως νέοι τῆς Ρουὲν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐτιμοῦσαν τὸ τάλαντον τοῦ Μπορντιὲ καὶ ἀγαποῦσαν τὴν Ἐπανάστασιν, ἐπεχείρησαν καὶ κατώρθωσαν νὰ τὸν παραλάβουν κρυφίως ἀπὸ τὴν φυλακὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός.

Τοῦ ἐπρομήθευσαν τότε μίαν ἄμαξαν, τοῦ ἔδωσαν χρήματα καὶ τὸν ἐδραπέτευσαν.

Ὅταν ἐγένετο γνωστὴ ἡδρα πέπευσίς του, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ νέοι ποὺ τὸν ἔσωσαν, διὰ νὰ μὴ προκαλέσουν ὑποψίας ἐναντίον των ὅτι εἶχον εὐνοήσει τὴν φυγήν του, ἦσαν οἱ πρῶτοι, ποὺ προσέφερθησαν νὰ τὸν καταδιώξουν διὰ νὰ τὸν συλλάβουν. Ἐκαβαλλίκευσαν λοιπὸν τὰ ἄλογα καὶ ἤρχισαν τὴν καταδίωξιν τοῦ φυγάδος μὲ τόσην περισσοτέραν τόλμην, ὅταν ἐνόμιζον ὅτι εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῆ, διότι ἐὰν ἔφθανεν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῶν Παρισίων ὁ Μπορντιὲ θὰ ἦτο πλέον ἐκτὸς κινδύνου.

Ἀλλὰ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις των, ὅταν τὸν ἠδρανεῖς τὸ Μαγνὺ τὸ μέσον δηλαδὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ Ρουένεις Παρισίους, νὰ παίρνῃ μὲ ὅλην του τὴν ἡσυχίαν τὸ πρόγευμά του εἰς ἕνα πανδοχεῖον ἀντὶ νὰ συνεχίζῃ τὸν δρόμον του. Ὠδηγήθη λοιπὸν πάλιν εἰς τὴν Ρουὲν, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχα φθάσει κα